

Az ejtőernyősök alkalmazása

Az elmúlt világháború eseményei bebizonyították, hogy az ejtőernyősök bármily nagy vagy kis kötelékben, sőt egyenként is nyertek alkalmazást, a hozzájuk fűzött reményeket csaknem maradéktalanul bevaltották. Hadicselekményeik következtetéseképpen megállapítható, hogy a háború legkorszerűbb harcosai voltak és a jövőben is azok lesznek.

A modern hadviselésnek úgy szólván minden fázisában eredményesen alkalmazhatók. Feladatukat a cél, a helyzet és a rendelkezésre álló ejtőernyős erő határozza meg.

Függetlenül a bevetett crök nagyságától, a térben és időben egyaránt való meglepetés hatalmas fegyverével ideig-óráig vagy véglegesen is megbéníthatják az ellenséget, ennél fogva egy-egy ejtőernyős vállalkozás hadászati vagy harcászati jellegét nem a vállalkozás méretei, sem pedig mélysége, hanem az alkalmazás célja és az elért eredmények határozzák meg.

Egy útszoros, híd vagy közlekedési csomópont birtokbavétele egész hadseregek további működését akadályozhatja meg és nyithat kaput a saját erők további feltartóztathatatlan, az ellenséges arcvonalat teljes mértékben felgöngyölítő támadásához és ugyanakkor a feladat végrehajtásához csak egy szakasz- vagy századnyi ejtőernyős elegendő. Tehát hadászatilag döntő sikereket kis csoportokkal is el lehet érni, aszerint, hogy hol és mikor kerülnek alkalmazásra.

Az erőt a várható harc méretei, másrészt a saját földi csapatoknak a küzdőtérre való előrelátható beérkezésének időpontja szabja meg. Kis ejtőernyős egységek alkalmazása esetén mindennél fontosabb a földi csapatokkal való összműködés legteljesebb összehangolása, mert az ellenség felocsudása esetén az ejtőernyősök csak rövid ideig fogják tudni birtokbantartani az elfoglalt támadási célt.

A hadviselés folyamán azonban ritkán adódik olyan alkalom, hogy kis ejtőernyős csapattal hadászati jellegű eredményt lehet elérni. Ilyen szempontból döntő jelentőséggel általában csak mélyen az arcvonal mögött elszigetelten és függetlenül harcoló nagy, hadosztály vagy még nagyobb ejtőernyős kötelékek tudnak működni. Ehhez azonban ma még nehezen elképzelhető méretű szállítórepülőpark szükséges. Ezért harcászati jelentőségük sokkal fontosabb. Azzal, hogy 5—10 km-re az ellenséges arcvonal mögött itt-ott váratlanul lecsapnak és előrelendítik a földi csapatok támadását, vagy a parancsnokságok, tartalékok felszámolásával az ellenséget megakasztják, állandóan rémületben tartják a szembenállókat és nem utolsó sorban olyan rendszabályokra kényszerítik, minek következtében nagy erőket kényszerül kivonni a ténylegesen küzdők vonalából.

Támadásban felhasználhatók az ellenséges arcvonal részleges átkarolására, hídfőképzésre,

erődrendszerek kikapcsolására, mélyen az ellenség háta mögött hadászatilag fontos pontok birtokbavételére; védelemben és visszavonulásban az áttörő ellenséges ékek elreteszelésére, nagyobb egységek meglepetészerű körülzárására és megsemmisítésére, körülzárt saját csapatok fölmentésére, az ellenség utánpótló vonalainak lezárására.

Erejükétől és a bevetési mélységtől (saját földi erők és a célterület távolsága) függően feladatuk végrehajtása után a további harcukat a csatlakozó földi erőkkel együtt, vagy teljesen önállóan folytatják. A fentiek értelmében általában az ejtőernyősökkel egyidejűen saját földi csapatok, főleg gyorsan mozgók is támadnak, hogy velük az érintkezést mielőbb felvéve, az elért sikert a hadműveletek folytatásában kihasználva, kimélyítsék.

Mint ahogy különlegességük folytán kiképzésük igen költséges és körülményes, veszteségeik nehezen pótolhatók, ezért alkalmazásukat nagy körültekintéssel és tervszerűséggel kell megszervezni.

Egy-egy ejtőernyős támadás előkészítése a következőkre terjed ki:

1. Felderítés, mely szükségesé teszi a) az ellenség által az ejtőernyős támadás elhárítására bevethető légi és földi tartalékok erejének, térbeli és időbeli helyzetének megállapítását; b) a terepfelderítést, miszerint a célterület környéke hol alkalmas az ugrásra, továbbá a bevetendő csapat erejét te-

kintetbe véve a terep mennyi-
re alkalmas az esetleges el-
lentámadás elhárítására; c) vé-
gül az ellenséges arcvonal át-
törésre tekintetbe jövő, gyen-
gebb pontjainak kipuhatolását.

2. A felderítés eredményei-
nek kiértékelése alapján az ejtő-
ernyős támadás végrehajtásának
részletes kidolgozása és a földi
csapatok egyidejű leplező vagy
döntéstkereső harcának előkészí-
tése.

3. Az ejtőernyős csapatok re-
pülőterenkénti készenlétbehelye-
zése és a szállítóegységekbe való
beosztása.

4. Az egyes támadó-lépcsők
és hullámok beosztása, a pon-
tos indulási idő meghatározása.

5. A biztosító vadászok ké-
szenlétbehelyezése.

6. Az ejtőernyős megfigyelő-
tiszték oly értelmű tájékoztató-
sa, hogy személyes szemrevéte-
lezéseiket már napokkal előbb
megtehessek.

7. A híradás megszervezése és
a rádióforgalom szabályozása.

8. A saját légi és földi csapa-
tokkal az összeköttetésnek a
hírrendszeren kívüli egyéb
egyezményes jelekkel való meg-
szervezése.

9. Az utánpótlást is tekintetbe
véve elegendő lőszer, műszaki
anyag és élelem részbeni kiosz-
tása és készenlétbehelyezése, va-
lamint a felsorolt anyag és a
nehézfegyverek dobáshoz való
előkészítése.

10. Az utánszállítandó löve-
gek, gépkocsik, esetleg harcko-
csik siklógépekkel való szállí-
tásának előkészítése.

11. Meteorológiai megfigye-
lések, ezek eredményeinek kiér-
tékelése, a várható időjárás
valószínű kiszámítása, ennek
alapján a támadási időpont
meghatározása. (Viharos, szeles
időben ejtőernyős támadást
végrehajtani nem lehet).

12. A saját légifölény bizto-
sításának előkészítése hacsak
időlegesen is a támadás szín-
helyének környékén és a meg-
közelítő légi utakon.

13. Titoktartás.

A bevetés előtt 72 órával az
ejtőernyős- és repülőszemélyzet
részére a legteljesebb titoktartás
érdekében együttartást rendel-
nek el. Ekkor tájékoztatják a
parancsnokokat a feladatról, a

végrehajtás tervezett módjáról
és mozzanatairól, a támadás
színhelyéről, a várható ellen-
támadás erejéről, irányairól, a
saját támogató repülőegységek
működéséről és a földi csapa-
tok támogatásáról.

A támadás előtti napon a
földi csapatok megindítják az
ellenség figyelmét elterelő, a
tartalékokat lefogó, esetleg át-
törő szándékú hadműveleteiket
és a légierő is megkezdí bom-
bázását a hátszági tartalékok-
nak és közlekedési vonalak-
nak, hogy az ejtőernyősök el-
hárítására való gyülekezést, fel-
vonulást akadályozza.

A bevetést vagy az esti
vagy a hajnali szürkületkor hajt-
ják végre. Az egyes lépcsők
földközben 20—30 méteres
magasságban rejtve közelítik
meg a ledobás színhelyét, majd
közvetlenül a cél előtt fojtott
motorral 100—120 méterre emel-
kedve előre megállapított lát-
jelre ugranak az ejtőernyősök.¹⁾
Ugyanekkor a vadászok nagy
magasságban biztosítanak. Az
ugrómagasság azért ilyen ala-
acsony, nehogy a kötelek a
földetérésig túlságosan szétszó-
ródjanak, másrészt a szállító-
gépek nagyobb szögsebességük-
nél fogva nehezebben lelőhe-
tők. 10—12 másodperc és az
első máris a földön vannak.

A mindenütt elsőnek ugró
parancsnokok már a levegőben
hangos kiáltással hívják maguk-
ra beosztottaiknak figyelmét,
hogy ezek a földetérés után a
legrövidebb idő alatt hozzájuk
gyülekezessenek.

A rendszerint feltűnő színű
ernyővel ledobott nehézfegyve-
rek és a lőszer felkutatása
után az elsőnek földetért lép-
cső a következők ugrását már
tűzzel biztosítja. Megkezdődik
a harc.

Elsőrendű cél mielőbb leszá-
lólhelyeket biztosítani a sikló-
gépek számára, hogy nehezebb
fegyverek is, de főképp páncél-
törő ágyúk bevetésre kerülje-
nek, mert mindaddig az ejtő-
ernyős csapat a páncélos táma-

¹⁾ Ilyen magasságból csak igen jól
kiképzett, különleges ejtőernyővel fel-
szerelt ejtőernyősök ugorhatnak ki.
Egyébként, a repülési sebességtől füg-
getlenül, legalább 200 méterről kell ug-
rani.

dás kivédésében csupán nehéz-
puskáira és kézi elhárító esz-
közeire van utalva. Továbbá lö-
szerpótlás szempontjából fon-
tos a ledobójelek azonnali ki-
tűzése. Nincs a háborúnak olyan
mozzanata, ahol annyira ér-
vényre jutna az egyes ember
megbízhatósága, rátermettsége
és vitézsége, mint az ejtőernyős
küzdelmében.

Amennyiben az áldozatkész
harc után sikerül motoros szál-
lítógépek leszállására alkalmas
területet birtokba venni, meg-
kezdődhet a légi úton szállí-
tott gyalogság előzönlése. A to-
vábbi szívós küzdelem meg-
hozza a feladat eredményes
megoldását.

A helyzet szükségessé teheti
egy ejtőernyősök alkalmazását
is. A háborúban a szovjet har-
cosok ragyogó példáit bizonyí-
tották annak, hogy ejtőernyő-
sök egyedül, magukra hagyva
milyen mérhetetlen veszteségeket
okoztak az ellenségnek. Felada-
tuk lehet hírszerzés, szabotázs,
műtárgyak robbantása, fegyve-
res zavarkeltés, partizánharc
és bomlasztás. Sikeres műkö-
désük szintén a gondos előké-
szítéssel múlik. Az előkészítés
alapját maga az ejtőernyős ki-
képzés alkotja, aminek tárgya-
lása azonban meghaladja dol-
gozatom kereteit.

Az ejtőernyős vállalkozás ered-
ményességének érdekében szük-
séges, hogy az alkalmazás
előtt megállapítsák, az ellensé-
ges országban hol élnek sa-
jáltal rokonszenvező lakosok,
akiknek támogatását az ejtőer-
nyős igénybeveheti. Ha lenné-
nek ilyenek, az ugrás helyét
ezen a környéken kell szemre-
vételezni.

A feladat végrehajtásához
szükséges eszközökkel felsze-
relt ejtőernyőst általában éj-
szaka, bombázó kötelek leple-
ző működése mellett, vagy
egyedül, nagy magasságban re-
pülő szállítógépből dobják le.
Ebben az esetben több ezer
méter zuhanás után földközben
nyithat csak, nehogy a
szél ugrási céljától túlságosan
eltérítse. Földetérés után el-
ássa az egyetlen áruló jelet,
ejtőernyőjét és elindul, hogy
feladatát végrehajtsa.